

[Preben Møller Hansen]

tet, hvordan vi sikrede, at vores ældre, der har sparet op, ikke blev brandskattet sådan, som de bliver. Der er en lang række områder, der trænger sig mere på end dette her, men det skal naturligvis også løses.

Det er rigtigt, som man siger i forslaget, at der foregår en spekulation i opkøb af konkursramte virksomheders underskud, og det skal naturligvis stoppes. Jeg skal ikke komme ind på hverken en flyttemand, en møbelhandler eller lignende pjat. Det, det drejer sig om, er de hårde, kontante kendsgerninger, som vi har været vidne til bl.a. i Flexplan, hvor man sælger et skattemæssigt underskud på mere end en halv milliard kroner og enhver borger i dette land kan forstå, at det simpelt hen er humbug og plat, der foregår dér. Det er en spekulation i at unddrage sig beskatning, og derfor vil man gribe ind og stoppe det.

Jeg synes, vi skulle takke Socialdemokratiet, fordi de kommer med dette forslag, og det skal selvfølgelig have alt godt med på vejen. Vi håber, vi når et positivt resultat, men det ser ikke ud til det, idet regeringspartierne, de seriøse samarbejdspartnere for Socialdemokratiet, ikke er så seriøse, hvorimod vi useriøse fra Fælles Kurs, er mere seriøse, for vi vil gerne være med til at stoppe de modbydelige spekulationshul-ler, der findes i loven.

Stavad (S):

Det bemærkelsesværdige ved den debat, der har udspringt om dette forslag, er, at ingen af ordførerne har taget afstand fra det, men det er måske ikke så mærkværdigt, hvis vi ser på, hvad det er for et forslag, vi står med. Det er et forslag, der skal forhindre en klar og utilsigtet udnyttelse af skattesystemet, et forslag, som betyder, at vi forhindrer, at den samme udgift kan bringes til fradrag to gange.

Vi har tidligere haft Flexplandiskussionen her, men det er et godt billede: Først får man bortakkorderet sin gæld og slipper for at betale 80 pct. af det, man skylder, da det, man har lånt, har givet skattemæssige underskud i virksomheden. Bagefter fratrækker man skattemæssigt de vistnok sekshundredeogfireogtres millioner kroner én gang til. Det vil sige, at det offentlige – vi andre – 100 pct. betaler den mislykkede erhvervsmæssige disposition, som er foretaget. Ingen kan selvfølgelig tage afstand fra at være med til at lukke et sådant hul i skattesystemet.

Derfor er der heller ingen, der har taget afstand. Det ville have været nyttigt, om skatteministeren havde givet sin tilslutning, men skatteministeren tog heller ikke afstand; han mente, at det burde gennemføres i en større sammenhæng, nemlig i sammenhæng med de øvrige forslag, som Skattelovrådet i sin betænkning nr. 1101 også har stillet.

Men i den forbindelse synes jeg, det er vigtigt at påpege over for skatteministeren og de øvrige ordførere, at Skattelovrådet ingen steder skriver, at forslagene ikke kan gennemføres hver for sig.

Der er altså ingen bindinger, der er så kraftige, at de forhindrer, at vi gennemfører dette forslag. Men jeg synes da, det ville have været fornuftigt, om vi kunne have behandlet pakken af forslag under ét. Derfor startede vi faktisk også for flere måneder siden med at opfordre skatteministeren og regeringen, der jo har et apparat til rådighed, som oppositionen ikke har, til at fremsætte forslag på dette område. Det har regeringen ikke gjort. Og allerede dengang sagde vi, at hvis ikke vi kunne få et tilsagn fra skatteministeren om, at han fremsatte forslag i denne folketingsssamling, var vi andre nødt til også på det område at gøre hans arbejde.

Derfor håber jeg, at det flertal, jeg har kunnet tælle mig frem til, som var absolut positivt stemt over for forslaget – og det var Det Radikale Venstre, det var SF, det var Fælles Kurs, og det var Socialdemokratiet – også i fællesskab er parat til at gennemføre det.

Fru Aase Olesen gjorde et par bemærkninger om nogle formuleringer. I den anledning skal jeg kun til orientering oplyse, at den lovtekst, vi har benyttet os af, nøjagtig er den, som er foreslået af Skattelovrådet. Vi har altså ikke selv forsøgt at gøre det bedre, end Skattelovrådet har foreslået. Men viser det sig under udvalgsarbejdet, at det kan gøres på en bedre måde, er vi selvfølgelig åbne over for det.

Betænkningen har foreligget siden den 9. februar 1987, altså mere end 1 år, og da regeringen ikke har taget noget initiativ, håber jeg som sagt også derfor, at et flertal er parat til at gennemføre det socialdemokratiske forslag.

I den sammenhæng vil jeg også gerne gøre den bemærkning til det, hr. Glistrup sagde om, at dette var at reformere lovgivningen lap på lap, at der her er tale om et forslag, som først og fremmest er blevet nødvendiggjort af en høje-